

(42. 36.)

NOTA VAN WIJZIGINGEN.

Ingezonden 3 Juni 1902.

I.

Waar de mogelijkheid bestaat, dat het in behandeling zijnde artikel 66 door de Kamer zou worden *vernomen*, hebben de ondergeteekenden de eer mede te deelen, dat zij, voor dat geval, voornemens zouden zijn de navolgende bepalingen voor te stellen in de plaats van dat artikel.

Artikel 65 a.

Voor de kenbaarmaking van het verlangen om een beklag in te brengen, heeft de gestrafte een termijn van vier dagen, aanvangende met den tweeden dag na dien waarop de oplegging der straf te zijner kennis is gekomen.

Verlangt de zich in arrest bevindende gestrafte omtrent het inbrengen van een beklag met anderen te raadplegen, dan zullen de door hem daartoe aangewezen personen, ten getale van ten hoogste drie, tot hem worden toegelaten, indien en voor zoverre de commandeerende officier hunne aanwezigheid niet onraadzaam acht.

Onverminderd het bepaalde bij artikel 53, kan de meerdere, die over het ingediende beklag heeft te beslissen, indien en voor zoverre daartoe termen zijn, de verdere uitvoering der straf schorsen. Maakt hij van die bevoegdheid gebruik, dan is de gestrafte gedurende den tijd dier schorsing van rechtswege in arrest.

Door het beklag wordt de uitvoering of de verdere uitvoering der straf niet geschorst, behoudens hetgeen wordt bepaald in art. 65 b betreffende de straf van verlaging en in art. 65 c betreffende die van plaatsing in de tuchtklasse.

Artikel 65 b.

De met verlaging gestrafte is, totdat de straf tegen hem is ten uitvoer gelegd, van rechtswege in arrest.

De straf van verlaging wordt binnen den in het eerste lid van art. 65 a vermelden termijn niet ten uitvoer gelegd, vóórdat de gestrafte afstand van het recht op beklag heeft gedaan of de beslissing op het beklag te zijner kennis is gekomen.

Artikel 65 c.

De straf van plaatsing in de tuchtklasse wordt niet ten uitvoer gelegd vóór den derden dag nadat de beslissing op het beklag ter kennis van den gestrafte is gekomen en, indien deze inmiddels de bij artikel 69 bedoelde eindbeslissing heeft ingeroepen, niet voordat hij daarvan kennis draagt.

Bij de bovenstaande formulering heeft de Regeering er naar gestreefd eene oplossing te vinden, die, voor de straf van verlaging de zaak regelt op eene wijze, die zich zooveel mogelijk aansluit aan de bedoeling van het amendement van den heer DE WAAL MALEFIJT.

Zij meent zulke oplossing te hebben gevonden in de regeling hierboven medegedeeld, waarbij de tenuitvoerlegging van de straf van verlaging wordt opgeschort tot na de beslissing van den meerdere en waarbij op den met verlaging gestrafte de maatregel wordt toepasselijk verklaard, in art. 21 voorgeschreven voor den met plaatsing in de tuchtklasse gestrafte.

Overigens wordt door de bepaling van het derde lid van artikel 65 a de mogelijkheid geopend tot het toepassen van eene niet geringe verzachting.

II.

Wijders stelt de Regeering de navolgende wijzigingen voor:

Haandelingen der Staten-Generaal. Bijlagen. 1901-1902.

Artikel 67.

Het eerste lid wordt gelezen als volgt:

„De in art. 65 genoemde meerdere zal de zaak zoodra mogelijk onderzoeken en in ieder geval zoowel den strafoplegger, indien deze zulks verlangt, als den gestrafte, mitsgaders de door beiden opgegeven getuigen, indien en zoverre daartoe termen zijn, zoo mogelijk in persoon, ondervragen en anders door een tot straffen bevoegden meerdere doen ondervragen.”

Artikel 70.

In het tweede lid worden tusschen de woorden „worden” en „onder” ingevoegd de woorden „zooveel mogelijk”.

Aan het artikel wordt een derde lid toegevoegd, luidende:

„De beslissing wordt, bij met redenen omkleede beschikking, in het openbaar uitgesproken.”

Artikel 73 bis.

Na art. 73 wordt ingevoegd een nieuw art. 73 bis, luidende:

„De militair, die zich over eene hem gegeven order of over eene uitspraak, waarin hij als strafoplegger is betrokken geweest, bezwaard acht, is bevoegd deswege zijn beklag te doen, naar regelen door Ons te stellen.

De verplichting om de order op te volgen, wordt door het beklag niet opgeheven.”

De Minister van Justitie,

J. A. LOEFF.

De Minister van Marine,

KRUYSS.

De Minister van Oorlog,

J. W. BERGANSIUS.

(42. 37.)

NOTA VAN WIJZIGINGEN.

Ingezonden 3 Juni 1902.

De Regeering stelt alsnog de navolgende wijzigingen voor:

Artikel 65 a.

De tweede zinsnede van het derde lid wordt gelezen als volgt:

„Maakt hij van die bevoegdheid gebruik, dan kan hij den gestrafte gedurende den tijd dier schorsing, voor zover noodig, in arrest doen verblijven.”

Artikel 65 b.

Het tweede lid wordt gelezen als volgt:

„De straf van verlaging wordt, tenzij de gestrafte afstand heeft gedaan van het recht van beklag, niet ten uitvoer gelegd binnen den in het eerste lid van artikel 65 a vermelden termijn en, ingeval hij beklag heeft gedaan, niet dan nadat de beslissing daarop te zijner kennis is gekomen.”